ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

****

តុលាការកំពូល

សភាផ្នែករដ្ឋប្បវេណី

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ ៣២០

ចុះថ្ងៃទី២២ខែតុលាឆ្នាំ១៩៩៧

សាលដីកា

លេខ : ៩៥

ចុះថ្ងៃទី២៥ខែឧសភាឆ្នាំ១៩៩៩

នាមនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

១_	ឯកឧត្តម	ខិត	មុន្នី	ប្រធាន
២_	លោក	ប៉ែន	ស៊ុន	ចៅក្រម
៣_	លោក	ឡុល	មួន	ចៅក្រម
៤_	លោក	ជីវ	កេង	ចៅក្រម
៥_	លោក	ស៊ិន	ខឹម	ចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

លោក លឹម សុគន្ធ

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក ជួន ស៊ុនឡេង ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ ៥២០ ចុះថ្ងៃទី០៨_៩_៩៧ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៨៩ ចុះថ្ងៃទី ១២_០២_៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ គង់ ភិរុន ភេទប្រុស អាយុ៥៧ឆ្នាំ មុខរបរនាយកសាលារដ្ឋបាល ទីលំនៅផ្ទះលេខ ១០ ផ្លូវលេខ ២៨២ សង្កាត់បឹងកេងកងទី១ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះ គង់ ភីម (ស) ម្តាយឈ្មោះ ម៉ម ទូច (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ ជា គីមថា ។

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ អេន វុឌ្ឍារិទ្ធកូរ៉ារ៉ា មុខរបរ ម្ចាស់សណ្ឋាគារអំបាស៊ីឌ្ឋែស ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ សណ្ឋាគារអំបាស៊ីឌ្ឋែស ។

មានមេធាវីឈ្មោះ លោក ឌី ប៊ូរីម៉ា

<u>កម្មវត្ថុបណ្តឹង</u> : ប្តឹងសុំដកពោងម៉ាស៊ីនភ្លើងចេញពីរបងផ្ទះ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៦៧ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់លោក គង់ ភិរុន បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេចនៃសាលដីកាលេខ ៥២០ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣២០ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់តុលាការកំពូល។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ០៣_០៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន ថាខ្លួនប្តឹងពីឈ្មោះ អេន វិតដារិនក្វ៉ារ៉ា ឱ្យដកម៉ាស៊ីនភ្លើងចេញពីរបងផ្ទះ និង សងថ្លៃខាតបណ្តាលមកពីការឈប់ជួលផ្ទះព្រមទាំងថ្លៃព្យាបាលសុខភាពដែលមកពីការដេកមិនលក់ ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ ៤៧ (ក) ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មីនា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

១_ ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន ប្តឹងឱ្យចុងចម្លើយប្តូរម៉ាស៊ីនចេញពីរបងផ្ទះ របស់ខ្លួនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២_ ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន ប្តឹងឱ្យចុងចម្លើយសងការខាតបង់ជំងឺចិត្ត ដែលបណ្តាលមកពីការប៉ះពាល់ដល់សុខភាព ដល់ភាពសុខសាន្តរស់នៅដែលបណ្តាលមកពី ផ្សែង និង សំលេង ម៉ាស៊ីនភ្លើងរបស់ចុងចម្លើយឈ្មោះ អេន វិតដារិនក្វ៉ារ៉ា មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

៣_ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយឈ្មោះ អេន វិតដារិនក្វ៉ារ៉ា ម្ចាស់សណ្ឋាគារអំបាស៊ីឌ័រ សង្កាត់បឹងកេងកង១ ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ សងការខូចខាតជំងឺចិត្តចំនួន ៣.០០០$ (បីពាន់ដុល្លាអាមេរិក) ឱ្យទៅដើមចោទឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន តាមមាត្រាទី ១២១ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ ។ សំណូមពរលើសពីនេះបដិសេធចោល ។

៤_ បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ៧.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្វឹង១៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០៛ ។ កាលបើផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ អេន វិតដារិនក្វ៉ារ៉ា សងប្រាក់ ៧.០០០៛ ឱ្យដើមចោទវិញ និងបង់ពន្ធសមាមាត្រ ១% លើទឹកប្រាក់ ៣.០០០$us ។

៥_ សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទកំបាំងមុខចុងចម្លើយ សំរេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍រយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃផុតបណ្តឹងទាស់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៣៨ ចុះថ្ងៃទី ០៤_៤_១៩៩៦ របស់លោក ឥង់ ភិរុន ដែលប្តឹងជំទាស់នឹងសាលក្រមលេខ ៤៧(ក) ចុះថ្ងៃទី២៣_៣_៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញលើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥២០ ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១_ ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី ០៤_០៤_៩៦ របស់ឈ្មោះ ឥង់ ភិរុន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២_ តំកល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៧(ក) ចុះថ្ងៃទី ២២_០៣_៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣_ សំរេចរឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដាក់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចំនួន ១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់រួចហើយ គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្វឹង ២.៤៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០រៀល ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល និង លើអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន ៥.០០០រៀល សរុប ១៣.០០០រៀល ។

៤_ សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខចុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ និង ដើមបណ្តឹង

ឧទ្ធរណ៍ បើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៦៧ ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់លោក គង់ ភិរុន បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ៥២០ ចុះថ្ងៃទី០៨ខែកញ្ញាឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី ១៦_៩_១៩៩៨ របស់លោក គង់ ភិរុន

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ០៦_១១_១៩៩៨ របស់លោក យូគី ស៊ូខៃម៉ាន់

បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ :

ក្រោយពីបានពិនិត្យលើសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥២០ ចុះថ្ងៃទី ០៨_៩_៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ហើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះមេត្តាពិចារណាតាមច្បាប់តទៅ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ គង់ ភិរុន ជាដើមចោទ និងជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា : ខ្លួនមិនគិតលុយសំខាន់ក្នុងរឿងនេះ សំខាន់ខ្លួនគិតពីការប៉ះពាល់បរិដ្ឋាន និង ការរំខានដំណេករបស់អ្នកជិតខាង ក្នុងនាមខ្លួនបានចូលរួមតាក់តែងច្បាប់ស្តីពីនរគរូបនីយកម្ម ខ្លួនត្រូវការពារច្បាប់ គណៈកម្មការចុះពិនិត្យតែពេលថ្ងៃ មិនបានចុះពិនិត្យពេលយប់ឱ្យបានច្បាស់ ផ្សែងហុយខ្លាំងប៉ះពាល់សុខភាព ឯខ្លួនត្រូវទៅជួលផ្ទះនៅផ្សេង ព្រោះទ្រាំមិនបាននិងសំលេងម៉ាស៊ីនភ្លើងនោះ សុំម្ចាស់សណ្ឋាគារយកម៉ាស៊ីនភ្លើងនោះចេញពីរបងផ្ទះខ្លួន ។

ក្រឡាបញ្ជីអានសារណាតបរបស់ចុងចម្លើយ

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ឈ្មោះ ខី ប៊ូរីម៉ា ជាមេធាវីឱ្យចុងចម្លើយ និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះបានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា : គណៈកម្មការក្រុង បានបង្កើតគណៈកម្មការមួយមានតំណាងខាងបរិដ្ឋាន និងតំណាងក្រុង បានអនុវត្តតាមសំណើរបស់ឈ្មោះ គង់ ភិរុន ថយចំងាយ២ម. និងកាត់បន្ថយសំលេង ៧០% សូមតុលាការជួយលើកកំលាំងចិត្តដល់អ្នកវិនិយោគផង និង សុំតំកល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយលោក គង់ ភិរុន សារណារបស់លោក អេន វីតដាវិនគូរ៉ាវ៉ា និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីចុងចម្លើយ .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣៦៧ ចុះថ្ងៃទី ២៩_៩_៩៧ របស់លោក គង់ ភិរុន ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍កែប្រែតុលាការក្រុងភ្នំពេញដែរ ដែលសំរេចសេចក្តីដោយសំអាងលើកំណត់ហេតុចុះថ្ងៃទី ២២_៨_៩៥ របស់គណៈកម្មការចំរុះដែលបានសន្និដ្ឋានថា ម្ចាស់សណ្ឋាគារបានកែប្រែបន្ទប់ម៉ាស៊ីនភ្លើង

ដើម្បីកាត់បន្ថយសំឡេង_ផ្សែង_ទំហាយឱ្យផុតពីភាពប៉ះពាល់ដល់ការរស់នៅនៃអ្នកជិតខាង រួចហើយនោះ ជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា៖ របាយការណ៍ត្រួតពិនិត្យរបស់នាយកដ្ឋានត្រួតពិនិត្យការបំពុលបរិស្ថាន ចុះថ្ងៃទី ១៣_១០_៩៥ បញ្ជាក់ថា ផ្សែង_សំឡេង_រំញ័រ ទីតាំង និង ស្ថានភាពម៉ាស៊ីនភ្លើងនៅមានការបំពុល និង រំខានដល់អ្នកជិតខាងនៅឡើយ។

- យល់ឃើញថា តំណាងរបស់លោក អេន វីតដាវិនគូវ៉ាវ៉ា បានធ្វើសារណាការពាររឿងក្តីរបស់លោក ជូនមកតុលាការកំពូលរួចហើយ ៗ មេធាវីរបស់លោកក៏បានមកចូលរួមសវនាការនេះហើយដែរ ប៉ុន្តែលោកពុំបានមកចូលរួមសវនាការនេះទេ ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះរឿងនេះកំបាំងមុខលោក ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥២០ ចុះថ្ងៃទី ០៨_៩_៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខលោកគង់ ភិរុន កំបាំងមុខលោកអេន វីតដាវិនគូវ៉ាវ៉ា ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ.

១_ ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៣៦៧/២៩_៩_៩៧ របស់លោក គង់ ភិរុន ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ ។

២_ ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥២០/០៨_៩_៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣_ បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣២០/២២_១០_៩៧ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤_ រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលលោក គង់ ភិរុន បានបង់រួចហើយចំនួន ១៩.០០០ រៀល គឺ ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្វីងចំនួន ៤.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០ រៀល សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់
- ចំណាយក្នុងការប្រគល់ដីកាកោះ ចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប ១៩.០០០រៀល ។

ហើយតម្រូវឱ្យលោកអេន វីនដាវិនគូវ៉ាវ៉ា សងប្រាក់១៩.០០០រៀល នេះទៅលោកគង់ ភិរុន វិញ ។

៥_ សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។